

Introducere

Veniți până la margine.

Am putea cădea.

Veniți până la margine.

Este prea sus!

VENIȚI PÂNĂ LA MARGINE!

Ei au venit,

Noi i-am împins,

Iar ei și-au luat zborul.

Prin aceste cuvinte ne este oferit un minunat exemplu despre puterea care așteaptă să o trezim, atunci când ne hotărâm să ne aventurăm dincolo de limitele reprezentate de ceea ce am crezut întotdeauna că este adevărat în viața noastră. În acest scurt pasaj, scris de poetul Christopher Logue, un grup de inițiați ajunge să aibă o experiență foarte diferită de cea la care se așteptau inițial.¹ În loc de a fi doar *la margine*, încurajați de maestru, ei au ajuns *dincolo de* aceasta, într-un mod care a fost atât surprinzător, cât și dătător de putere. În acest teritoriu necunoscut, ei au avut o experiență inedită în legătură cu propria lor persoană – și, în cadrul acestei noi descoperiri, și-au găsit o nouă libertate.

În multe privințe, paginile care urmează se aseamănă cu a ajunge la margine, din poezia despre inițiați. Ele descriu existența unui câmp energetic – Matricea Divină – care oferă un recipient, dar și o punte și o oglindă, pentru tot ceea ce se întâmplă între lumea din interiorul nostru și

cea din afara corpurilor noastre. Faptul că acest câmp există în toate – de la cele mai mici particule ale atomului cuantic și mergând până la galaxiile îndepărtate, a căror lumină de-abia acum ajunge la ochii noștri, precum și la tot ce există de acolo până aici – ne schimbă concepția despre rolul nostru în Creație.

Pentru unii dintre voi, materialul pe care urmează să îl citiți reprezintă un concept nou și foarte diferit despre felul în care funcționează totul în viață. Pentru alții, el este o sinteză, încurajatoare a ceea ce știau deja sau măcar bănuiau că ar fi adevărat. Dar pentru toți, existența unei rețele energetice fundamentale, care conectează corpurile voastre, lumea și tot ceea ce există în Univers, deschide o ușă către o posibilitate puternică și misterioasă.

Această posibilitate sugerează ideea că noi am putea fi mult mai mult decât niște simpli observatori, care, pentru un scurt interval de timp, trecem printr-o Creație ce deja există. Când privim „viața” – bogățiile noastre spirituale și materiale, relațiile și cariera, iubirile cele mai profunde și realizările cele mai mari, fricile noastre dar și lipsa tuturor acestor lucruri – noi privim exact în oglinda credințelor noastre cele mai adevărate și, uneori, cele mai puțin conștientizate. Le vedem în ceea ce ne înconjoară, întrucât ele au ajuns să fie manifestate prin intermediul esenței misterioase a Matricei Divine și, pentru ca acest lucru să fi fost posibil, *însăși conștiința* trebuie să joace un rol cheie în existența Universului.

Suntem artiștii, dar suntem totodată și arta

Oricât de forțată le-ar putea părea multor oameni această idee, ea constituie exact punctul crucial al unora dintre cele mai aprinse controverse care există în vremurile noastre, expuse de cele mai strălucite minți. De exemplu, într-un fragment din notele sale autobiografice, Albert

Einstein își mărturisea credința că, de fapt, noi suntem niște observatori pasivi, care trăim într-un univers care este deja bine așezat la locul lui și asupra căruia se pare că avem prea puțină influență: „În exterior se află această lume imensă”, spunea el, „care există independent de noi, ființele umane, și care stă înaintea noastră precum o mare și eternă enigmă, cel puțin parțial accesibilă gândirii și investigațiilor noastre.”²

În contrast cu punctul de vedere al lui Einstein, care este încă larg acceptat de mulți oameni de știință din ziua de astăzi, John Wheeler, fizician de la Princeton și coleg cu Einstein, susține o viziune radical diferită, cu privire la rolul pe care îl avem noi în Creație. Folosind niște termeni expliciți, Wheeler spune: „Până acum, am avut de-a face cu vechea idee, conform căreia *acolo* «sublinierea autorului» există Universul, iar aici se află omul, observatorul, protejat față de Univers printr-o placă de sticlă groasă de cincisprezece centimetri”. Referindu-se la experimentele realizate spre sfârșitul secolului al XX-lea, care arată că simplul fapt de a privi un lucru *modifică* acel lucru, Wheeler continuă: „Acum învățăm de la lumea cuantică faptul că, până și pentru a observa un obiect atât de minuscul cum este un electron, trebuie să spargem această placă de sticlă: trebuie să ajungem înăuntru... De aceea, cuvântul *observator* trebuie, pur și simplu, să fie eliminat din cărți și în locul lui să fie pus noul cuvânt, *participant*.”³

Ce întorsătură! Interpretând relația noastră cu lumea în care trăim, într-un mod radical diferit, Wheeler afirmă că ne este imposibil să urmărim, pur și simplu, cum universul *se întâmplă* în jurul nostru. De fapt, experimentele din fizica cuantică ne dovedesc chiar că simplul fapt de a privi ceva atât de mic cum este un electron – doar concentrându-ne atenția asupra a ceea ce face el, chiar și numai pentru o clipă – îi schimbă acestuia proprietățile, în intervalul de timp cât îl privim. Experimentele sugerează ideea

CAPITOLUL ÎNȚĂI

ÎNTREBARE: CE SE AFLĂ ÎN SPAȚIUL INTERMEDIAR?

RĂSPUNS: MATRICEA DIVINĂ

„Știința nu poate dezlega misterul suprem al naturii, din cauză că, într-o ultimă analiză, noi înșine suntem... o parte din misterul pe care ne străduim să îl dezlegăm.”

- Max Planck (1858-1947), fizician

„Dacă ne înțelegem pe noi înșine, conștiința noastră, atunci înțelegem și ce este universul, iar separarea dispare.”

- Amit Goswami, fizician

Există un loc unde încep toate lucrurile, o locație a perei energiei care, pur și simplu, „este”. În acest incubator cuantic pentru realitate, toate lucrurile sunt posibile. Începând cu succesul nostru personal, cu prosperitatea și vîndecarea și mergând până la eșecul nostru, la lipsuri și boli... totul – de la cele mai mari frici și până la dorințele noastre cele mai profunde – începe în această „supă” de potențial.

Prin intermediul agenților ce creează realitatea – care sunt imaginația, așteptările, judecățile, pasiunea și rugăciunea – noi „însuflețim” fiecare posibilitate și o aducem în existență. Prin credințele noastre referitor la cine suntem, ce avem și ce nu avem, la ce trebuie și ce nu trebuie să fie,

noile însuflăm viață celor mai mari bucurii, dar și celor mai întunecate momente ale noastre.

Cheia pentru a stăpâni acest loc al energiei pure este faptul de a ști că el există, a înțelege cum funcționează și, în final, a vorbi în limbajul pe care el îl recunoaște. Toate lucrurile devin disponibile pentru noi, arhitectii realității din acest loc unde începe lumea: spațiul pur al Matricei Divine.

Cheia 1: Matricea Divină este recipientul care conține Universul, puntea dintre toate lucrurile și oglinda care ne arată ce am creat.

La sfârșitul unei după-amiezi de octombrie, când făceam o plimbare printr-un canion îndepărtat din zona Patru Colțuri, în partea de nord-vest a statului New Mexico, ultimul lucru pe care mă așteptam să-l văd era un amerindian păstrător al înțelepciunii, venind către mine pe aceeași potecă. Acum era chiar acolo, stând în vârful unei pante mici care ne despărțea, în locul în care drumurile noastre se întâlneau.

Nu știu sigur de cât timp era acolo. Când l-am văzut, el aștepta, mă urmărea cum pășeam cu băgare de seamă, printre pietrele rare de pe drum. Soarele aproape de asfințit crea o lumină ce arunca o umbră intensă pe corpul celui om. Ținându-mi mâna sus, pentru ca lumina să nu-mi bată în ochi, am putut vedea câteva șuvițe de păr, lungi până la umăr, pe care de vântul i le sufla pe față. Părea tot atât de surprins ca și mine. Și-a pus palmele ca un căuș la gură și vântul i-a purtat sunetul vocii, până la mine.

„Hello!”, a strigat el.

„Hello”, am răspuns eu. „Nu mă așteptam să văd pe cineva aici, la această oră a zilei.” Apropiindu-mă ceva mai mult, l-am întrebat: „De cât timp mă urmăreai?”

„Nu de mult timp”, a răspuns el. „Am venit aici ca să ascult vocile strămoșilor mei, în aceste peșteri”, a spus el și a întins un braț către cealaltă parte a canionului.

Cuprins

Introducere	6
Partea I	
Descoperirea Matricei Divine:	
Misterul care conectează toate lucrurile.....	27
<i>Capitolul întâi</i>	
Întrebare: Ce se află în spațiul intermediar?	
Răspuns: Matricea Divină	28
<i>Capitolul doi</i>	
Spulberarea paradigmei:	
Experimentele care schimbă totul	67
Partea a II-a	
Puntea dintre imaginație și realitate:	
Cum funcționează Matricea Divină	93
<i>Capitolul trei</i>	
Suntem observatori pasivi, sau creatori puternici?	94
<i>Capitolul patru</i>	
Odată conectați, suntem conectați pentru totdeauna.	
Viața într-un univers holografic	139
<i>Capitolul cinci</i>	
Când „aici“ este „acolo“	
Și „atunci“ este „acum“: saltul peste timp și spațiu în matrice	163
Partea a III-a	
Mesaje de la Matricea Divină:	
A trăi, a iubi și a ne vindeca, în starea de conștientă cuantică.....	179
<i>Capitolul șase</i>	
Universul ne vorbește:	
Mesaje de la matrice	180
<i>Capitolul șapte</i>	
Să citim oglinzile relațiilor: mesaje de la noi înșine	204
<i>Capitolul opt</i>	
Rescrierea codului realității:	
20 de chei ale creației conștiente	245